

TANKA KAPITALIZACIJA

Pojasnilo DURS, št. 4200-92/2008-3, 22. 7. 2008

Davčni zavezanec zastavlja več vprašanj v zvezi s tanko kapitalizacijo. V nadaljevanju povzemamo vprašanja in jih, glede na opisana dejanska stanja, pojasnjujemo.

I. Družba X je v 100 % lasti banke. Financira se tako pri svoji mami, kot od nepovezanih finančnih institucij. Zaradi trenutne tržne situacije se pri mami zadolžuje na kratek rok ter kreditne aranžmaje podaljšuje. Od drugih nepovezanih finančnih institucij pridobiva nove dodatne vire, ki pa, zaradi slabe likvidnosti trga, dosegajo manjše zneske in višje cene zadolževanja. Davčni zavezanec sprašuje:

1. Ali mora družba X za vsako kreditno pogodbo, sklenjeno z mamo in za podaljšanje le-te, dokazovati, da bi za ta znesek in ročnost lahko pridobila denarna sredstva tudi od nepovezanih finančnih institucij, pa se je zaradi ekonomskih razlogov odločila drugače (prvi odstavek 32. člena ZDDPO-2)? Velja to samo za najem ali tudi za podaljšanje kredita?
2. Ali je za potrebe tanke kapitalizacije kot dokaz dovolj dejstvo, da družba na že obstoječe finančne obveznosti, tako do mame kot do drugih finančnih institucij, lahko pridobiva nove vire pri drugih finančnih institucijah in povečuje svoje finančne obveznosti do njih. Na ta način družba ne daje prednosti financiranju z dolgom, ampak se iz ekonomskih razlogov družba odloči drugače. Ali je to sporno?

Ad 1.)

Družba X mora za vsako kreditno pogodbo, če je posledica te kreditne pogodbe presežek posojil, dokazovati, da bi za ta znesek in ročnost lahko dobila denarna sredstva tudi od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba. Če gre le za podaljšanje kredita, ki ne predstavlja nove kreditne pogodbe, dodatno dokazovanje ni potrebno.

Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2 (Uradni list RS, št. 117/06 in 56/08) v 32. členu, ki ureja institut t.i. tanke kapitalizacije, določa, da se kot odhodek ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, prejetih od delničarja oziroma družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25 % delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo štirikratnik (v letu 2008 je na podlagi prehodnih določb ZDDPO-2 to šestkratnik) zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca (v nadaljevanju: presežek posojil), ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju, razen če zavezanec dokaže, da bi presežek posojil lahko dobil od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba. Iz navedenega izhaja, da je dokazovanje potrebno za tista prejeta posojila od delničarja oziroma družbenika, ki presegajo šestkratnik zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca.

Glede vprašanja, kaj pomeni sklenitev aneksa h kreditni pogodbi in posledic le-tega, je DURS že v svojem pojasnilu pod št. 42103-22/2006-2 z dne 23. 2. 2006 pojasnil, da sklenitev aneksa h kreditni pogodbi zaradi spremembe pogojev kreditiranja (sprememba obrestne mere, podaljšanje roka za vračilo kredita, ipd.) načeloma ne predstavlja nove kreditne pogodbe. V primeru, da pa gre za kredite, ki se obdobjno obnavljajo, pa gre vsakič za nov kreditni posel ne glede na denarni tok. Zato tudi dokazovanje zavezanca, da bi presežek posojil lahko dobil od posojilodajalca, ki je nepovezana, v primeru, da gre pri sklenitvi aneksa (za podaljšanje kredita) za prvotno pogodbo in ne za novo pogodbo, ni potrebno.

Ad 2.)

V zvezi z vprašanjem, če je za potrebe tanke kapitalizacije kot dokaz dovolj dejstvo, da družba na že obstoječe finančne obveznosti (tako do mame kot do drugih finančnih institucij) lahko pridobiva nove vire pri drugih finančnih institucijah in povečuje svoje finančne obveznosti do njih ter če je to sporno, odgovarjamo, da je **zakonodajalec dal davčnim zavezancem možnost dokazovanja**, ki pa ga podrobneje ni predpisal. V zvezi s tem je DURS že v svojem pojasnilu št. 4200-24/2007 z dne 17. 4. 2007 navedel, da bo *način dokazovanja* zavezanca, da bi presežek posojil lahko dobil od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba, *odvisen od dejstev in okoliščin sklenjenega posojilnega posla in bo obravnavan od primera do primera*.

II. Z 32. členom ZDDPO-2 je urejen institut tanke kapitalizacije. Določbe veljajo za primer družbenika ali delničarja, ki ima direktno ali indirektno najmanj 25 % udeležbo v kapitalu družbe. Davčni zavezanec sprašuje,

- ali veljajo določbe 32. člena ZDDPO-2 tudi za dve sestrski družbi; za družbo A in družbo B (v dopisu davčnega zavezanca je prikazan primer, ko je družba X 100 % lastnica družbe A in družbe B, torej sta A in B sestrski družbi), ki imata isto mamo (družbo X), ki ima najmanj 25 % kapitalski delež v obeh (v družbi A in v družbi B)?

Glede na to, da med dvema sestrskima družbama ne gre za neposredno ali posredno lastništvo med njima (družba A ni neposredno ali posredno v lasti družbe B ali obratno), zato določbe 32. člena ZDDPO-2 za posojila, ki si jih dajeta med seboj, ne veljajo.

V skladu s prvim odstavkom 32. člena ZDDPO-2 se kot odhodek ne priznajo obresti od posojili, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, *prejetih od delničarja oziroma družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25 % delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu*, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo štirikratnik (v letu 2008 je na podlagi prehodnih določb ZDDPO-2 to šestkratnik) zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca. Dve sestrski družbi imata istega lastnika (isto mamo), neposrednega oziroma posrednega lastništva med njima, kot je določeno v 32. členu ZDDPO-2, pa med njima ni, zato za posojilo, ki ga da sestrska družba A družbi B ali obratno, ne veljajo določbe 32. člena ZDDPO-2.